

„Pri dobrih ljudeh“, odvrne gospa. „Nič se ne boj! Kako ti je ime, mala?“

„Milka!“ odgovori ta.

„Milka!“ ponavlja gospa osupla ter pogleda postrežnico.

„Čegava pa si, Milka?“ vpraša postrežnica.

„Nobenega! Jaz nimam nobenega človeka na svetu!“

„Ali so ti stariši umrli?“

„Jaz ne vem, jaz sem se izgubila.“

„Izgubila?“ vskrikne gospa. „Slišiš, Ana! Izgubila!“

„Eh, gospa, koliko se jih izgubi!“

„Ne, ne, zato pa ji je tako podobna. Sleci jo, sleci jo — ali pa ne, jaz — na hrbtu za vratom —“, govori gospa vsa sama iz sebe.

V največji naglici sleče deklici zgornji život in pogleda za vrat, kjer se je videlo malo kladivu podobno znamenje — — —

„Milka, Milka, moja hčerka!“ vsklikne gospa, „jaz sem tvoja mati!“

Trenotek je sedela Milka na stolu. Potem pa je planila k svoji najdeni materi:

„Mama, moja mama!“

To se je čudila gospa Jeničeva, ko je popoldne obiskala svojo staro prijateljico! In Milka je znova pripovedovala, kar je doživela in pretrpela. Vsa blažena je poslušala gospa Dobrilova svojega otroka, po katerem je žalovala toliko časa.

Naposled so sklenile, če mogoče, pomagati tudi Arabeli.

In bile so srečne — —

Mrtvemu ptiču.

Kako pač, da nocoj na tleh
Zatisnil trudne si oči,
Ko vendar v prejšnjih si nočeh
Na drogu kimal, pevček ti?

In pa predolg je spanec tvoj,
Glej, zunaj je že velik dan,
Zato se dvigni in zapoj,
Le bodi, kakor prej, glasan!

Kaj, — ti ne ganeš se, molčiš?
Ti glas li v grlu je zamrl?
Ne bodi, no, saj vem, da spiš,
Da si le v snu oko zaprl.

Da naj pobožam te z roko,
To bi sedaj od mene rad,
Mehkužen si, to ni lepo,
Ko jak si še tako in mlad.

A v mé se vendar boš ozrl,
Naj bo, pa vzamem te v roke;
Kako hladan, kako premrl,
Kot grob ti mirno je srce...

Odpel si — toda tvoj mi glas
V ušesih ni še onemel,
Kot prej doní, ko v kratek čas
Zvečer in zjutraj si mi pel.

Kako je tih moj stan sedaj,
Odkar je tvoj potihnil spev,
Ki z glasi krepkimi nekdam
Budil mi v srcu je odmev!

Odpel si — vendar v sobi tej
Ni drug naj ne budi tišin,
Tišina bode naj odslej
Na té mi trajnosten spomin!

Ciril Vuga.

